

Vedecký objav

Nájdeš ju na brehu mora
po odlive
čisto mliečnú
na jednej strane kufor
na druhej kniha, napísaná pieskom,
s vlasmi prešedivenými prílivom,
ktoré si pamätajú časy
a vypysujú príbeh stratených hodín.

Nájdeš ju sediacu
v posteli z mŕtvych morských rýb,
držiacu kostru potopenej lode.

Nájdeš ju utopiacu sa,
hľadajúcu v sebe zem.

Nájdeš ju a napíšeš jej
návod na jej vlastné použitie.

Objav ma

ako prvú žiarovku

moje nohy na strope zavesené

nech vydávajú svetlo ústam celého sveta

ako prvý bicykel

za pomocné kolieska sa ma chyt'

a vojdí do mňa, dnu,

ako pevnú pôdu uprostred vody

na mňa zo seba vystúp,

rozlám ma, potom ma obrob,

rukami ma brús,

mňa si vycibri,

kým z krištáľa

nepotečiem ja hnilá,

neobrobená pôda,

tebou obchodená, márna, neplodná.

Objav ma, vytvor ma,

potečiem a prejdem

cez korunu žíl tvojich rúk,

tvojich nôh.

Vytvor ma

a prstami ma pusti

vymyslenú, jedine tvoju,

jediná, ktorá ti dala

možnosť niečo vynájsť.

La République de Toi

Po твојіх лісак, ке́ са вывле́чу
нерестніце в́сєткы́х твојіх піатіх тrestов
оһматат' дno свeta
облізнúť в́нúтро інакості
в́дýхнуť únavu нієкоһо
увідієť а́ко нієкто
прічáдза
одчáдза
по́чуť hlas neverníka

a v république de toi

ке́д' поте́чу влһké priznania
hriechov і́ны́х
одпустє́ны́х,
втєды мoһутne поте́чієш,
втєды сý твоје ústa ш́ťavnaté
tu, predo mnou, na oddanie,
втєды сý твоје о́чі suché
выплakané a jasné
а́ко polia nekonečné
do tla spálené
сý твоје о́чі стvorené na milovanie

втєды моје жєланіє
оһматáва pulz dotykovej mapy
zo stôp твојіх сл́з
а ч́їта palimpsestne minulé túžby nespĺ
а потom һматajúc твојіх pier
моје prsty sa потáпajú
v république de toi

Mojim ústam, ktoré nevedia hovoriť veršami,
ktoré krivkajú a ťahajú pamäť o iných slovách,
cudzích, vydarených, slušných,
ktoré po korózii v olovách
telových, pružných,
mlkvejú.

Mojim ústam, ktoré poznajú
po reči, po dotykoch, po perí
tvoje prvé a posledné básne
ktorým môj harfy hmat neverí
a v nich sa stratí, zhasne,
znova tkvejú.

Moje ústa, ktorými hýbe tvoja ruka,
ktoré držia pamäť všetkých mojich usmrtených,
nerodených slov, ktorá sa do mňa vnuká,
z tvojich bludných lások rozdrobených,

moje ústa sa dotýkajú
teba
a chronicky kašlú
a vyplŕúvajú básne,
v ktorých iní vidia
seba.